

Hensyn til Prioriteringen af de Boliger, som opføres. Ihvorvel det kunde have været ønskeligt at faa forskellige Oplysninger angaaende den nu udløbne Lovs Virkninger, afholdt jeg mig dog efter den højtærede Ministers Udtalelser fra at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg for ikke at sinke Vedtagelsen af Lovens fortsatte Gyldighed i den nævnte kortvarige Periode. Jeg ser, at den højtærede Minister ikke er til Stede i Dag, men jeg vil dog alligevel tillade mig at henstille, at den højtærede Minister fremsætter det eventuelle Lovforslag til Afløsning af denne Lov eller til fornyet Forlængelse af den saa betids, at der her i Tinget kan blive den fornødne Tid til en grundig Behandling i et Udvalg.

Formanden: Indenrigsministeren er optaget af Forhandlingerne i det andet Ting, men Finansministeren repræsenterer Indenrigsministeren her i Tinget ved Behandlingen af denne Sag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg lover at overbringe de i den faldne Udtalelse fremsatte Ønsker til Indenrigsministeren.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derefter foretog man:

Iredie Behandling af Forslag til Lov om Hundefgift samt om Straf og Erstatning for Skade forårsaget af Hunde.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 610).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver Ordet til Justitsministeren, for at han kan fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.* I Virkeligheden omhandler dette Lovforslag Indførelse af Pantefogder i Landkommuner; det er dets egentlige Indhold. I den oprindelige Retsplejelov af 1916 § 600 var det bestemt, at Udpantning iværksættes af Fogeden, dog at Udpantningen, hvor Fordringen ikke oversteg 100 Kr., i Regelen i Købstæder og Handelspladser kunde ske ved Politimesteren og paa Landet ved Sognefogeden. Ved en Tillægslov af 1919 blev der saa efter Politimesteren indføjet: „eller hans Fuldmægtig eller en anden af Amtmanden paa Politimesterens Ansvar dertil bemyndiget Person“, og endelig blev det ved en Lov af 1922 bestemt, at i København, paa Frederiksberg og i Købstæderne kan endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige ske gennem en kommunal Tjenestemand, saaledes at Udpantningen foretages paa Kommunens Bekostning, og Retsgebyrerne tilfalder Kommunen. I December 1922 efter Vedtagelsen af den sidstnævnte Lov søgte Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse denne Regel om Udpantning i Retsplejelovens § 600 udvidet til ogsaa af gælde de bymæssigt bebyggede Landkommuner, men Justitsministeriet, der underhaanden havde hørt Finansministeriets Skattedepartement om Sagen, afslog trods Indenrigsministeriets Anbefaling at gaa med til denne Udvidelse. Derimod fremsatte Justitsministeren i Samlingen 1923—24 et Forslag, hvorefter Sognefogdernes Ret til at foretage Udpantning skulde omfatte Beløb indtil 400 Kr. Dette Forslag til Ændring i Retsplejeloven blev ikke gennemført. I December 1923 anbefalede Indenrigsministeriet et Forslag fra den anden store landkommunale Organisation, Hovedorganisationen, De samvirkende Sogneraadfor- eninger, om at faa den omtalte Regel i Retsplejeloven udvidet til Landkommuner. Det viste sig imidlertid, at Finansministe-